

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

30. 09. 2024 - 06. 10. 2024

motto týdne:

„Nedávej mi chudobu ani bohatství.“

PONDĚLÍ 30. 09. památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Lk 9,46-50; Žl 17,1.2-3.6-7 Komentář: **Job 1,6-22**

Velké pokušení: náš Bůh není jakousi pojistkou proti neštěstí. Je mnohem víc!

ÚTERÝ 01. 10. památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve

Lk 9,51-56; Žl 88,2-3.4-5.6.7-8 Komentář: **Job 3,1-3.11-17.20-23**

Job, podobně jako velcí proroci, bojuje s Hospodinem.

I dnes to má těžší ten, kdo je vnímavý. Ale Hospodin o to stojí.

STŘEDA 02. 10. památka Svatých andělů strážných

Mt 18,1-5.10; Žl 91 (90), 1-2.3-4ab.4c-6.10-11 Komentář: **Ex 23,20-23a**

Kéž opravdu poslouchám jeho hlas a nejsem vzpurný! Chci se na posla, tedy anděla, kterého mi Bůh posílá, častěji obracet...

ČTVRTEK 03. 10. sv. Gerarda, opata

Lk 10,1-12; Žl 27,7-8a.8b-9abc.13-14 Komentář: **Job 19,21-27**

Jobova víra, že uzří Boha, kéž nás posiluje. Vždyť my o svém Obhájci, tedy Božím Synu, víme už víc než těžce zkoušený Job.

PÁTEK 04. 10. památka sv. Františka z Assisi, zakladatele řádu OFM

Lk 10,13-16; Žl 139,1-3.7-8.9-10.13-14ab Komentář: **Job 38,1.12-21; 40,3-5**

To nejlepší, co mohu udělat před velikostí Boží: dát si ruku před ústa a divit se. Žel, toto gesto mlčení před Bohem není dnes časté...

SOBOTA 05. 10. sv. Faustíny Kowalske, řeholnice

Lk 10,17-24; Žl 119,66.71.75.91.125.130 Komentář: **Job 42,1-3.5-6.12-16**

Tak mohutnému požehnání od Hospodina předcházelo jediné: vědomí vlastní nedostatečnosti. Právě taková pokora a odevzdanost se i dnes Bohu líbí!

27. neděle v mezidobí - Cyklus B - 06. 10. 2024

Markovo evangelium je sestaveno z menších epizod. Na minulou neděli navazuje volně epizoda vztahující se k otázkám manželství, rodiny a konkrétně rozvodu. Dnes se můžeme modlit za ty, kterých se téma rozvodu hluboce dotýká.

1. ČTENÍ

Dříve než Mojžíšovy knihy představí Zákon, poučí čtenáře o základních souvislostech řádu světa. První je otázka, proč existuje svět a člověk. Druhá je jejich vztah k Bohu. Zdá se, že text vznikl z více pramenů, a proto se např. popis stvoření v Gn 1 a Gn 2 liší. Text čteme s ohledem na základní informaci o pohledu Boha na vztah muže a ženy.

Gn 2,18-24

Hospodin Bůh řekl: „Není dobré, že člověk je sám. Udělám mu pomocníka, který by se k němu hodil.“ Hospodin Bůh uhnětl z hlíny všechnu divokou zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl (je) k člověku, aby viděl, jaké jim dá jméno: takové mělo být jejich jméno, jak by všechny živočichy pojmenoval. A člověk dal jméno všem krotkým zvířatům, nebeskému ptactvu a veškeré divoké zvěři, ale pro člověka se nenašel pomocník, který by se k němu hodil. Tu Hospodin Bůh seslal na člověka hluboký spánek, a když usnul, vzal jedno z jeho žebber a to místo uzavřel masem. Hospodin Bůh pak ze žebra, které vzal z člověka, vytvořil ženu a přivedl ji k člověku. Ten zvolal: „To je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Bude se nazývat manželkou, neboť z manžela byla vzata.“ Proto muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk.

ŽALM 128,1-2.3.4-5.6

*Žalm reaguje na téma manželství, o které půjde v evangeliu.
Zdařilé manželství je důvodem díky!*

Odpověď: Ať nám Hospodin žehná po všechny dny našeho života.

**Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.
Budeš jísti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.**

**Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.**

**Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.**

**Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.**

**Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,
abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.
Abys viděl syny svých synů: Pokoj v Izraeli!**

2. ČTENÍ

Až do konce liturgického roku budeme číst list Židům. Jde o systematicky koncipovaný text vysvětlující, v čem spočívá Kristovo kněžství. Autor chce povzbudit ty, kteří již dlouho praktikují křesťanskou víru a ochabují. Začíná úvahou o andělech, kteří jsou velmi vážení před Bohem. Ale Syn člověka je vznešenější než andělé (Žid 1,5) a my, lidé, jsme skrze Krista přijati za bratry.

Žid 2,9-11

Bratři! Vidíme, že Ježíš, který byl trochu ponížěn pod anděly, protože vytrpěl smrt, je korunován slávou a ctí, aby z milosti Boží za všechny (lidi) podstoupil smrt. Bylo jistě vhodné, aby ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, přivedl do slávy mnoho synů tím, že utrpením zdokonalí původce jejich spásy. Vždyť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají stejný původ. Proto se neostýchá nazývat je svými bratry.

EVANGELIUM

V 6.–10. kapitole Markova evangelia se Ježíš soustředí na péči o učedníky. Jim vše pečlivě vysvětluje. Uvedený úryvek poukazuje na náročnost Božího zákona vtisknutého do stvoření. Hned vzápětí Marek ukazuje, že Ježíš nebyl nepřátelský vůči rodině a dětem.

Mk 10,2-16

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však (Bůh) `učinil (lidi) jako muže a ženu'. `Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.' Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ (Matky) přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim.

K ZAMYŠLENÍ

Dnešní doba přináší mnoho bolestivých příběhů týkajících se rozpadu manželství. Církev stojí před velikým problémem, jak konkrétně rozbité vztahy řešit a především jak provázet ty, kteří se v takové situaci ocitli. Ale hledání cest k rozvádějícím se či rozvedeným nic nemění na tom, že rozpad manželského vztahu je z obecného pohledu zlo. Ti, kteří způsobili takový stav, nesou vážnou vinu. Nejde o maličkost, nelze jen mávnout rukou. Ježíš na tomto místě staví obecnou skutečnost před oči učedníků, aby pochopili její závažnost. Zároveň víme z jiných míst evangelia, že konkrétní případ selhání Ježíš řeší na základě pokání milosrdenstvím doprovázeným odpuštěním (Lk 7,36-50, Jan 8,1-11...).